

STANDARDY OCHRONY DZIECI W SZKOLE PODSTAWOWEJ

NR 52 IM. DR IRENY BIAŁÓWNY W BIAŁYMSTOKU

Preambuła:

Głównym celem wprowadzenia standardów jest zapewnienie bezpieczeństwa uczniom naszej szkoły, troska o ich dobro i wszechstronny rozwój, ochrona małoletnich uczniów przed różnymi formami przemocy, przeciwdziałanie wszelkiej dyskryminacji, budowanie w szkole bezpiecznego i przyjaznego środowiska.

Podstawa prawna:

- *Ustawa z dnia 28 lipca 2023r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1606);*
- *Ustawa z dnia 9 marca 2023r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 535);*
- *Ustawa z dnia 25 maja 2023r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz.U. 2023 poz. 1304)*

ROZDZIAŁ I

Objaśnienie terminów

§ 1.

1. Pracownik placówki jest osobą zatrudnioną na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia.
2. Szkoła – należy przez to rozumieć Szkołę Podstawowej Nr 52 im. dr Ireny Białówny w Białymstoku.
3. Dyrektor – należy przez to rozumieć Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 52 im. dr Ireny Białówny w Białymstoku.
4. Wicedyrektor – należy przez to rozumieć Wicedyrektora Szkoły Podstawowej Nr 52 im. dr Ireny Białówny w Białymstoku.
5. Inne osoby – wolontariusze, osoby odbywające w szkole praktyki zawodowe oraz przedstawiciele organizacji zewnętrznych.
7. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
8. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
9. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka. W przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinno-opiekuńczy.
10. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające jego prawa lub dobra osobiste, w szczególności: narażające je na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające jego godność, nietykalność cielesną, wolność, powodujące szkody na zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne.
11. Zespół Interwencyjny – należy przez to rozumieć zespół pracowników szkoły Podstawowej Nr 52 w Białymstoku zajmujący się oceną i monitorowaniem czynników ryzyka i symptomów krzywdzenia uczniów uczęszczających Szkoły Podstawowej Nr 52 w Białymstoku. W skład zespołu interwencyjnego wchodzi pedagog, pedagog specjalny, psycholog oraz wychowawca klasy lub grupy przedszkolnej. Pracami zespołu interwencyjnego kieruje pedagog.
12. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

Rozdział II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2.

1. Pracownicy szkoły posiadają wiedzę na temat rodzajów krzywdy, jakiej może doznawać dziecko, a także jego objawów fizycznych, somatycznych i specyficznych zachowań świadczących o istnieniu ryzyka doznawania takiej krzywdy.
2. Pracownicy szkoły są przeszkoleni w dostarczaniu wsparcia dostosowanego do indywidualnych umiejętności i potrzeb każdego dziecka. Wszyscy pracownicy szkoły są w stanie efektywnie komunikować się z dziećmi niepełnosprawnymi.
3. Rozpoznanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dziecka dotyczy: środowiska rodzinnego, relacji między uczniami (w tym zjawiska „cyberprzemocy”) i relacji pracownicy szkoły – uczniowie.
4. Wszyscy pracownicy mają dostęp do spisu instytucji i organizacji, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci (policja, sąd rodzinny, centrum interwencji kryzysowej, ośrodek pomocy społecznej, placówki ochrony zdrowia) wraz z danymi kontaktowymi.
5. W widocznym miejscu w instytucji wyeksponowane są informacje dla dzieci na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży.
6. Pracownicy szkoły monitorują sytuację i dobrostan dziecka.
7. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka pracownicy placówki podejmują rozmowę z rodzicami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania pomocy.
8. Każdy pracownik szkoły, który podejrzewa, że dziecko może być krzywdzone sporządza notatkę (**załącznik nr 3**), ma obowiązek przekazać informację o swoich spostrzeżeniach wychowawcy lub/i pedagogowi/ pedagogowi specjalnemu lub/i psychologowi szkolnemu. Pedagog/ pedagog specjalny lub/i psycholog lub/i wychowawca sporządza kartę interwencji (**załącznik nr 1**) i przekazują informację wicedyrektorowi szkoły.

9. W ramach rekrutacji członków personelu pracujących z dziećmi prowadzona jest ocena przygotowania kandydatów do pracy z dziećmi oraz sprawdzane są referencje.

10. Dyrektor poznaje dane kandydata/kandydatki, które pozwolą jak najlepiej poznać jego/jej kwalifikacje, w tym stosunek do wartości podzielanych przez szkołę, takich jak ochrona praw dzieci i szacunek do ich godności.

11. Dyrektor dba, aby osoby przez niego zatrudnione (w tym osoby pracujące na podstawie umowy zlecenie oraz wolontariusze/stażysty) posiadały odpowiednie kwalifikacje do pracy z dziećmi oraz były dla nich bezpieczne.

12. Dyrektor może poprosić kandydata/kandydatkę o referencje z poprzednich miejsc zatrudnienia lub o podanie kontaktu do osoby, która takie referencje może wystawić. Podstawą dostarczenia referencji lub kontaktu do byłych pracodawców jest zgoda kandydata/kandydatki.

13. Dyrektor/pracownik kadr szkoły uzyskuje o każdym członku personelu dane z Rejestru Sprawców Przepiępstw na Tle Seksualnym oraz informacje z Krajowego Rejestru Karnego. Wydruki z Rejestrów przechowywane są w aktach osobowych pracownika.

14. Poza sprawdzeniem figurowania osoby w Rejestrze każdy pracownik/współpracownik wolontariusz podpisuje oświadczenie, jak w załączniku nr 2 do Standardów.

Rozdział III

Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

§3

1. W przypadku podjęcia przez pracownika podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania informacji wicedyrektorowi.

2. Wicedyrektor przekazuje informacje Zespołowi Interwencyjnemu, który analizuje sytuację i dobrostan dziecka.

3. Jeżeli stan dziecka wskazuje, że wystąpiło uszkodzenie ciała, potrzebuje pomocy lekarskiej pedagog lub wychowawca konsultuje się z pielęgniarką szkolną i w razie potrzeby wzywa pomoc medyczną.

4. Zespół Interwencyjny przeprowadza rozmowy z dzieckiem, ustalając gdzie i kiedy doszło do zdarzenia lub zdarzeń oraz jaka była ich częstotliwość.

5. Jeśli rodzice są podejrzani o stosowanie przemocy wobec dziecka Zespół Interwencyjny zaprasza na rozmowę wyjaśniającą rodziców dziecka i informuje o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura, policja, Sąd Rodzinny i Nieletnich, ośrodek pomocy społecznej, przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego) lub rozpoczęciu procedury założenia Niebieskiej Karty).

6. Swoje ustalenia Zespół Interwencyjny zamieszcza w protokole, który przedkłada wicedyrektorowi (**załącznik nr 1**).

7. Jeżeli informacje o podejrzeniu krzywdzeniu dziecka potwierdziły się, wicedyrektor składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do prokuratury/Sądu Rodzinnego i Nieletnich o wgląd w sytuację rodzinną. Może również poinformować o ustalonej sytuacji ośrodek pomocy społecznej, przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego i rozpocząć procedurę założenia Niebieskiej Karty.

8. Po ustaleniach, które wskazują na to, że dziecko było krzywdzone, Zespół Interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku zawierający:

1) zaplanowane działania mające na celu zapewnienie dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji,

2) rodzaje wsparcia, jakie zostanie udzielone dziecku.

9. Plan pomocy Zespół Interwencyjny przedstawia wicedyrektorowi oraz rodzicom dziecka z zaleceniem dla rodziców o współpracy przy jego realizacji.

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica lub opiekuna

§4

1. Pedagog lub psycholog szkolny wraz z wychowawcą klasy dokonuje analizy uzyskanych informacji, w tym czynników ryzyka krzywdzenia dziecka, występujących w konkretnej rodzinie.

2. Pedagog lub psycholog szkolny sporządza kartę interwencji zawierającą uzyskane informacje. Karta ta jest uzupełniana o nowe dane na kolejnych etapach procedury.

3. Pedagog/psycholog szkolny przeprowadza konsultacje:

- z pracownikiem socjalnym, w celu uzyskania danych o sytuacji rodzinnej z wywiadu środowiskowego; w przypadku braku danych zgłasza wniosek o przeprowadzenie takiego wywiadu;

- z dzielnicowym w celu uzyskania informacji o ewentualnych interwencjach;

- z kuratorem sądowym (jeżeli dana rodzina objęta jest kuratelą) w celu uzyskania informacji o sprawowanym nadzorze.

4. Pedagog/psycholog przeprowadza rozmowę diagnostyczną z dzieckiem.

5. Na podstawie wszystkich uzyskanych informacji następuje określenie stopnia zagrożenia bezpieczeństwa dziecka, w tym konieczności lub braku konieczności odizolowania dziecka od rodziny.

6. Po diagnozie, w wyniku której określa się, że dochodzi do podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony jego rodziny, osoba będąca w posiadaniu informacji wypełnia – zgodnie ze Standardem „Niebieskie Karty” – „Niebieską Kartę A” i niezwłocznie przekazuje ją przewodniczącemu Zespołu Interdyscyplinarnego.

7. Pedagog/pedagog specjalny/psycholog szkolny zgłasza sprawę do sądu rodzinnego, o ile występuje zagrożenie niewypełniania funkcji opiekuńczo – wychowawczych przez rodziców.

8. Pedagog/ pedagog specjalny/psycholog szkolny sporządza plan pomocy dziecku, koordynuje działania wynikające z potrzeb dziecka i rodziny w kierunku:

- wzmocnienia dziecka przez zapewnienie mu odpowiednio do potrzeb i w uzgodnieniu z rodzicami konsultacji psychologiczno-pedagogicznych, ewentualnie psychiatrycznych w opiekującej się szkołą poradni psychologiczno-pedagogicznej;

- wskazania instytucji udzielających innych form pomocy (terapia indywidualna, grupowa, zajęcia świetlicowe, warsztaty) – w uzgodnieniu z rodzicami i adekwatnie do potrzeb;

- wspierania rodziny poprzez wskazanie instytucji oferujących poradnictwo, konsultacje psychologiczne, terapię uzależnień, terapię dla sprawców przemocy, warsztaty umiejętności wychowawczych.

**Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka
przez osobę nieletnią**

§ 5

1. Uczeń mający poczucie doznanej krzywdy ze strony innych uczniów może zgłosić ten fakt każdemu z pracowników szkoły. Jego obowiązkiem jest podjęcie natychmiastowych działań zaradczych, w tym zawiadomienie wychowawców, pedagoga /psychologa szkolnego i wicedyrektora o uzyskanych informacjach.
2. W przypadku agresji fizycznej należy przede wszystkim zapewnić bezpieczeństwo uczestnikom zdarzenia.
3. Postępowanie wyjaśniające prowadzone jest przez wychowawców klas i/lub pedagoga/pedagoga specjalnego/psychologa szkolnego i/lub wicedyrektora szkoły.
4. Postępowanie wyjaśniające i uruchomienie procedury następuje w związku z: przemocą fizyczną (np: bicie, kopanie, popychanie, zamykanie w pomieszczeniach, niszczenie własności), naruszeniem godności osobistej (np: wulgaryzmy, przezywanie, wyśmiewanie, obrażanie, obgadywanie, plotkowanie, przemoc psychiczna, w tym odtrącanie, izolowanie, wykluczanie z grupy, groźenie, szantażowanie, wymuszanie, cyberprzemoc).
5. Szczególną opieką pedagoga /psychologa/skolnego i wychowawcy klasy otoczona zostaje ofiara krzywdzenia.
6. Procedura postępowania ma związek z wiekiem ucznia (czy ukończył 13 lat) i rodzajem czynu (czy czyn jest karalny). Z chwilą ukończenia trzynastego roku życia uczeń nabywa tzw. zdolność deliktową. Wyraża się ona w tym, że obowiązujące przepisy prawa przypisują mu zdolność działania z rozeznaniem w zakresie czynów niedozwolonych, a w następstwie — ponoszenie odpowiedzialności za szkodę spowodowaną danym czynem.
7. W przypadku, gdy sprawca wyrządzonej krzywdy nie ukończył 13 lat:
 - a) przeprowadzona zostaje rozmowa ze sprawcą;
 - b) przeprowadzona zostaje rozmowa z ofiarą;
 - c) przeprowadzona zostaje rozmowa z potencjalnymi świadkami;
 - d) o zdarzeniu/zdarzeniach, uzyskanych wyjaśnieniach i podjętych przez szkołę krokach informowani są rodzice uczniów, w możliwie najkrótszym czasie;

e) w porozumieniu z rodzicami ucznia krzywdzącego, wychowawca i pedagog /psycholog szkolny planują i przeprowadzają działania mające na celu zmianę sposobu zachowania ucznia na akceptowane społecznie; sprawca podlega ukaraniu zgodnie ze statutem szkoły;

f) działania są wdrażane, a sytuacja na bieżąco monitorowana;

g) jeśli działania przynoszą pożądany skutek, następuje zakończenie działań;

h) jeśli działania nie przynoszą pożądanego skutku, pedagog/psycholog sporządza wniosek do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację dziecka i rodziny;

8. Jeśli uczeń-sprawca wyrządzonej krzywdy ukończył 13 lat i dopuścił się czynu karalnego, dyrektor szkoły zgłasza sprawę na policję lub do sądu rodzinnego. Jeśli czyn nie był karalny, obowiązuje procedura pkt. 7 od a do h.

Zasady bezpiecznych relacji dziecko-dziecko

§6.

1. Uczniowie traktują wszystkich z szacunkiem, bez względu na ich wygląd, pochodzenie, płeć, religię czy umiejętności.

2. Wszystkie dzieci, niezależnie od ich stopnia niepełnosprawności, mają prawo do równego traktowania i ochrony przed wszelkimi formami krzywdzenia.

3. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec innego małoletniego w jakiegokolwiek formie.

4. Uczniom nie wolno wzajemnie się zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać.

5. Uczniom nie wolno popychać, bić lub naruszać prywatności cielesnej.

6. Uczniowie powinni szanować prawo innych uczniów do prywatności.

7. Uczniom nie wolno używać wulgarnych słów, gestów i żartów, czynić obraźliwych uwag, nawiązywać w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywać wobec innych uczniów przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

8. Uczniom nie wolno utrzymywać wizerunku innych uczniów (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) w sytuacji, gdy nie wyrazili oni na to zgody i w sytuacjach, które mogą ich zawstydzić lub obrazić.

9. Uczniom nie wolno proponować kolegom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, a także używać ich w obecności innych uczniów.

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

przez pracowników szkoły/osoby trzecie

§7.

1. Krzywdzenie ucznia przez pracownika szkoły lub inne osoby może przybrać formę: negatywnych zachowań (ośmieszanie, dyskryminowanie, mobbing, nacisk psychiczny, nierówne traktowanie) lub przestępstwa popełnionego na jego szkodę.

2. Negatywne zachowanie pracownika lub innej osoby wobec ucznia:

a) indywidualna rozmowa dyrektora/ wicedyrektora szkoły z pracownikiem/inną osobą – podjęcie ustaleń zawierających działania eliminujące nieodpowiednie zachowania oraz konsekwencje wynikające z ich kontynuowania;

b) indywidualna rozmowa dyrektora szkoły i/lub pedagoga psychologa/szkolnego z dzieckiem i jego rodzicami/prawnymi opiekunami, poinformowanie o zaistniałej sytuacji, ustalenie planu pomocy dziecku, zapewnienie mu bezpieczeństwa;

c) monitoring sytuacji;

d) w przypadku dalszych negatywnych zachowań pracownika szkoły, dyrektor placówki podejmuje wobec niego działania dyscyplinarne wynikające z Karty Nauczyciela lub kodeksu pracy.

3. Podejrzenie przestępstwa popełnionego na szkodę ucznia:

a) dyrektor/wicedyrektor szkoły składa zawiadomienie na policję lub do prokuratury (obowiązek wynikający z art. 304 k.p.k);

b) równolegle obowiązuje procedura pkt 2 a-d, przy czym rozmowa ze sprawcą ma charakter nieobowiązkowy.

Zasady bezpiecznych relacji pracownicy szkoły/inne osoby – dziecko

§8.

1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Pracownicy szkoły są zobowiązani do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy ich reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci.

2. Zasady bezpiecznych relacji z dzieckiem określają zachowania i praktyki niedozwolone w pracy z dziećmi.

3. Kontakt fizyczny z dzieckiem jest zjawiskiem nieuchronnym szczególnie w klasach młodszych; to pomoc w czynnościach związanych ze spacerem, zajęciami sportowo-rekreacyjnymi, reagowanie na potrzeby emocjonalne, szczególnie dziecka młodszego np. poprzez przytulenie się do dorosłego. Kontakty tego typu powinny mieć miejsce najlepiej w obecności osób trzecich, przestrzeniach otwartych, pomieszczeniach monitorowanych, co w razie wątpliwości może służyć ich obiektywizacji.

4. Stanowcze interwencje wychowawcze prowadzone w bezpośrednim kontakcie fizycznym są dopuszczalne w sytuacjach zagrożenia życia i zdrowia dotyczących:

- konfliktów pomiędzy dziećmi (rozdzielenie zwaśnionych, przytrzymanie);
- działań z zakresu pomocy przedmedycznej (działania ratunkowe związane z udzieleniem pierwszej pomocy);
- zagrożenia lub paniki spowodowanej czynnikami zewnętrznymi (pożar, intensywne zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowania osób trzecich itp.);

Niedopuszczalne są intencjonalne zachowania wzbudzające poczucie zagrożenia lub noszące znamiona:

- przemocy fizycznej (np. popychanie, uderzanie, wykręcanie rąk, duszenie, kopanie, szarpanie, „klapsy”);
- erotyzowania relacji (flirt, dwuznaczny żart czy dwuznaczna rozmowa).

5. Komunikacja werbalna z dzieckiem pozbawiona wykraczających poza kulturowo przyjęte i akceptowane formy pozytywnych relacji, pozbawiona akcentów wrogich, arogancko-agresywnych, złośliwie-ironicznych, wulgarnych nie może:

- wzbudzać w dziecku poczucia zagrożenia (groźby, wyzwiska, krzyk);
- poniżać, niszczyć poczucia wartości (np. wyzwiska, negatywistyczne ocenianie, reakcje nieadekwatne do sytuacji, wzbudzanie poczucia winy);
- upokarzać (publiczne wyszydzanie, naigrywanie się, ośmieszanie);
- naruszać granic (brak odpowiedniego dystansu, obcesowość).

6. Równe traktowanie polegające na obdarzaniu taką samą troską i uwagą wszystkich dzieci oznacza, że niedozwolone jest:

- wyłączne skupianie uwagi na wybranych dzieciach z jednoczesnym ignorowaniem potrzeb innych;
- nieuzasadnione dawanie przywilejów tylko wybranym i pozbawianie ich pozostałych;
- nierówne i niesprawiedliwe przydzielanie zadań – nieadekwatne do możliwości i wieku;
- zwalnianie z wykonywania obowiązków – w nieuzasadnionych sytuacjach;
- godzenie się, brak reakcji na nieformalną hierarchię grupową;
- tolerowanie dominacji w grupie negatywnych jednostek, ustalania przez nie i wdrażania nieformalnych zasad;
- przyzwolenie na wykorzystywanie młodszych i słabszych uczniów przez silniejszych.

7. Kontakty bezpośrednie i online z dzieckiem poza placówką powinny być:

- wcześniej omówiony z dyrekcją szkoły, mieć zaakceptowany plan i cel;
- ściśle powiązane z wykonywaniem obowiązków służbowych, dydaktycznych czy opiekuńczo-wychowawczych (np. odwiedziny dziecka w szpitalu, wycieczki organizowane przez szkołę);
- dokumentowane (zapisy w dokumentacji pracy wychowawczej, możliwość wykonania kopii/wydruku korespondencji mailowej),
- odbywać się w miarę możliwości z wykorzystaniem sprzętu służbowego;

- jeśli zachodzi taka konieczność, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami lub opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy).

- niedopuszczalne jest utrzymywanie takich kontaktów celem zaspokojenia przez dorosłego własnych potrzeb społecznych lub emocjonalnych, namawiania do zachowań niezgodnych z prawem, dających poczucie bycia faworyzowanym, wyróżnianym.

8. Czynności higieniczno-pielęgnacyjne (w klasach młodszych) mają służyć przede wszystkim higienie osobistej i zdrowiu:

- niedozwolone są zachowania obcesowe naruszające prywatność i intymność;

- aktywność pracownika powinna być poprzedzona zgodą ucznia, a jej zasadność powinna być uzależniona od stopnia samodzielności dziecka i wcześniej z nim omówiona.

9. Niedopuszczalne są wszelkie formy dyscyplinowania mające na celu upokorzenie, poniżenie oparte na wykorzystywaniu przewagi:

- psychicznej (dominacja poprzez groźby, wzbudzanie poczucia winy, naruszanie poczucia własnej wartości, lekceważenie potrzeb psychicznych);

- fizycznej (agresja, stosowanie kar fizycznych, środków przymusu bezpośredniego, krępowanie, izolowanie).

Rozdział IV

Zasady ochrony danych osobowych dziecka

§ 9.

1. Dane osobowe dziecka podlegają ochronie na zasadach określonych w Ustawie z dnia 10 maja 2018 roku o ochronie danych osobowych.

2. Pracownik placówki ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.

3. Dane osobowe dziecka są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.

4. Pracownik placówki jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych dziecka i udostępniania tych danych w ramach zespołu interdyscyplinarnego, powołanego w trybie Ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie Ustawy r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

§ 10.

1. Pracownik placówki może wykorzystać informację o dziecku w celach szkoleniowych lub edukacyjnych wyłącznie z zachowaniem anonimowości dziecka oraz w sposób uniemożliwiający identyfikację dziecka.

§11

1. Pracownik placówki nie udostępnia przedstawicielom mediów informacji o dziecku ani jego opiece.

2. Pracownik placówki, w wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, może skontaktować się z opiekunem dziecka i zapytać go o zgodę na podanie jego danych kontaktowych przedstawicielom mediów. W przypadku wyrażenia zgody, pracownik placówki podaje przedstawicielowi mediów dane kontaktowe do opiekuna dziecka.

3. Pracownik placówki nie kontaktuje przedstawicieli mediów z dziećmi.

4. Pracownik placówki nie wypowiada się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego opiekuna. Zakaz ten dotyczy także sytuacji, gdy pracownik placówki jest przeświadczony, że jego wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana.

5. Pracownik placówki, w wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, może się wypowiedzieć w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego opiekuna – po wyrażeniu pisemnej zgody przez opiekuna dziecka.

Rozdział V

Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 12.

1. Pracownikowi nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) bez pisemnej zgody rodziców.
2. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna dziecka – bez wiedzy i zgody tego opiekuna.

§ 13

1. Upublicznianie przez pracownika wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie wymaga pisemnej zgody rodziców.

Rozdział VI

Zasady dostępu dzieci do Internetu oraz ochrony przed szkodliwymi treściami

§ 14

1. Zapewniając dzieciom dostęp do Internetu na terenie szkoły należy podjąć działania zabezpieczające dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju – w szczególności należy zainstalować oprogramowanie zabezpieczające.
2. Na terenie szkoły dostęp do Internetu możliwy jest pod nadzorem pracownika podczas zajęć edukacyjnych.
3. W przypadku dostępu realizowanego pod nadzorem pracownika, pracownik ma obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu. Pracownik czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu przez dzieci podczas zajęć.
4. Osobą odpowiedzialną za Internet jest informatyk. Zapewnia on na wszystkich komputerach z dostępem do Internetu na terenie placówki zainstalowane i aktualizowane:

- oprogramowanie filtrujące treści internetowe,
- oprogramowanie antywirusowe,
- oprogramowanie antyspamowe,
- firewall.

Systematycznie sprawdza oprogramowanie sprzętu.

Wymienione w pkt. 1 niniejszego paragrafu oprogramowania są aktualizowane według potrzeb.

Rozdział VII

Monitoring stosowania Standardów

§ 15

1. Osobami odpowiedzialnymi za realizację Standardów są wicedyrektorzy i pedagog szkolny.
2. Osoby wskazane w ust. 1 powyżej są odpowiedzialne za monitorowanie realizacji Standardów i są zobowiązane do natychmiastowego reagowania w przypadku ich naruszenia.
3. Wykaz spraw, podjętych na terenie szkoły, związanych z ochroną dzieci przechowuje pedagog szkolny. Prowadzony jest rejestr zgłoszeń.
4. Osobą odpowiedzialną za monitorowanie wdrażania standardów w Szkole jest wicedyrektor.

§ 16

1. Dyrektor co najmniej co 2 lata przeprowadza wśród pracowników ankietę monitorującą poziom realizacji Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem (**załącznik nr 5**).
2. Z przeprowadzonej ankiety dyrektor sporządza raport i jeśli zachodzi konieczność wprowadza zmiany w Standardach.

Procedura zgłaszania podejrzenia naruszenia Standardów

§17

1. W przypadku podejrzenia naruszenia zasad opisanych w niniejszym dokumencie skargę można zgłaszać:

- osobiście (osobie odpowiedzialnej za Standardy)
- pisemnie (w sekretariacie szkoły lub przez dziennik elektroniczny, mail szkoły)

2. Dalsze kroki postępowania będą uzależnione od treści skargi.

Rozdział VIII

Przepisy końcowe

§ 18

1. Standardy wchodzi w życie w dniu ich wprowadzenia zarządzeniem Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 52 im. dr Ireny Białówny w Białymstoku po wcześniejszym zaopiniowaniu przez Radę Pedagogiczną.

2. Standardy zostaną zamieszczone na stronie internetowej Szkoły Podstawowej Nr 52 im. dr Ireny Białówny w Białymstoku, wywieszane na tablicy ogłoszeń oraz w gabinecie pedagoga, również w wersji skróconej przeznaczonej dla małoletnich. Ze standardami zostaną zapoznani pracownicy (załącznik nr 4) i uczniowie szkoły.

Załącznik nr 1 do Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem : Karta interwencji

Imię i nazwisko dziecka:		Data zgłoszenia:	
Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia) opis:			
Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia:			
Opis działań podjętych przez pedagoga/ psychologa	Data:	Działania/ ustalenia	
Spotkania z rodzicami/opiekunami	Data:	Działania/ ustalenia	
Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	<ul style="list-style-type: none"> • zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, • wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny, • inny rodzaj interwencji- jaki <p>.....</p>		
Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji			
Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli placówka uzyskała informacje o wynikach/działania placówki/działania rodziców			
Dodatkowe ważne informacje			

Załącznik nr 2 do Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem

Miejscowość,

Oświadczenie

..... legitymująca/y się
dowodem osobistym o nr oświadczam, że nie byłam/em skazana/y za
przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, przestępstwa z użyciem
przemocy na szkodę małoletniego i nie toczy się przeciwko mnie żadne postępowanie karne
(w tym postępowanie przygotowawcze) ani dyscyplinarne w tym zakresie.

.....
podpis

Załącznik nr 4 do Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem

.....
miejsowość i data

Oświadczenie

Ja,
oświadczam, że zapoznałam/-em się z treścią **Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem** oraz zawartymi w niej zasadami ochrony dzieci obowiązującymi w Szkole Podstawowej Nr 52 im. dr I. Białówny w Białymstoku i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

.....
podpis

Załącznik nr 5 do Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem

Ankieta monitorująca poziom realizacji Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem

Lp.	Pytanie/ informacja	TAK	NIE
1.	Czy znasz Standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem obowiązujące w Szkole Podstawowej Nr 52 w Białymstoku ?		
2.	Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci ?		
3.	Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci ?		
4.	Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie zasad zawartych w Standardach ochrony dzieci przed krzywdzeniem ?		
5.	Jeśli tak – jakie zasady zostały naruszone ?		
6.	Czy podjąłeś/podjęłaś jakieś działania: jeśli tak – jakie, jeśli nie – dlaczego ?		
7.	Czy masz jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem?		
8.	Jeśli tak – dokonaj ich opisu.		